

les lleis i costums que regulen les relacions dels metges amb tots els medis que els rodegen.

Volem una deguda organització del nostre treball, sacrificant l'excés individualisme en pro de la col·lectivitat.

Volem defensar els interessos de la classe mèdica aixecant al màxim la dignificació professional.

Volem companyonia i germanor entre els metges, protegint i ajudant als altres companys, essent en compensació protegits i ajudats per ells sempre que ens convingui.

Volem intensificar una acció social mèdica per a la defensa de totes les millores higièniques i sanitàries que convinguin per la salut i el benestar del poble.

Volem en fi, fer respectar els nostres drets, complint tots amb els nostres deures. Aquest és el programa que ens hem traçat i seguirem arduament fins a la victòria final, venent tots els obstacles que s'hi oposin.

Impost sobre els específics

pel Dr. J. MASSOT

He llegit detingudament l'article de l'amie Plá i Armengol sobre els mitjans d'arbitrar recursos per a la Caixa de Previsió i Invalidesa.

Un dels que considero més legítims per les raons que el mateix articulista exposa i a mi em relleva de repetir, és la percepció d'un tant per cent de la venda dels específics que, si no sempre, en moltes ocasions som els metges qui els acreditem, recomanant-los als nostres clients.

No crec que cap dels preparadors d'específics hi posés dificultats; ans al contrari, fent-se càrrec de la raó que ens assisteix, voluntariosos s'hi avindran.

Per de prompte, jo tinc facultats del meu germà apotecari, per a oferir i posar a disposició del SINDICAT lo que aquest consideri que ha de percebre de la venda dels específics que actualment prepara i posa incondicionalment baix la protecció de la classe mèdica.

Referent a l'impost a percebre el SINDICAT i en la forma de percebre'l, al meu modo de veure, el millor sistema fora la creació de uns segells amb la inscripció del SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA, en els que hi figurés en nombres ben llegidors una quantitat representativa de cèntims o fraccions.

Aquests segells numerats al dors per a saber a tot hora el nombre de venuts s'expedien al SINDICAT, ingressant son import íntegre a la Caixa de Previsió i els farmacèutics deuriem enganxar-ne a cada preparat el número que representés el valor de l'import que s'imposés i que mica més mica monys podria ésser el del següent quadro escala;

Preus de venda als revenedors.—Impost per al SINDICAT de medicaments

de	en segells valorats
10 a 25 cèntims.	1/2 cèntim
30 a 50	1

55 a 95	2 cèntims
1 a 1'50 pts.	5
1'55 a 2	7 1/2
2'10 a 3	10
3'10 a 4'50	15
4'60 a 6'50	25
6'60 a 8'50	50
8'60 a 10'50	75
10'60 a 13'50	1 pts.
13'60 a 16'50	1'25
16'60 a 20'50	2
20'60 a 25	3
25 endavant.	5

(amb deu segells amb sos preus corresponents són més que suficients).

Ja estic oint a alguns trobar exagerades les quantitats a percebre pel SINDICAT, unes vegades per massa, altres per massa poc.

Cal fer observar, com ja indicava l'amie Pla, que la quantitat que percep el SINDICAT de cap manera hauria de recaure en perjudici del consumidor i que un impost de benefici líquid gravant un producte de molta venda en la ínfima quantitat de 1/2 cèntim representa per al fabricant una forta contribució i al SINDICAT una bonica font d'ingressos, que deu contribuir-se a que no s'estronqués.

De més a més, aqueix impost, que segons el precedent quadro grava els beneficis dels preparadors en un 5% aproximadament del preu de venda en magatzem, quan els preus dels específics són d'un gran marge remuneradors els grava en un 10% i en aquells casos excepcionals en què el preparat valgui més de 25 pessetes s'arriba a un impost de vora el 20%.

Cert que aquest impost resulta una càrrega un xic pesada per als fabricants d'específics; però per pesada que sigui tots la voldran suportar molt gustosos i complaguts, sobre tot si es té en compte que la venda del producte farmacèutic no depèn solament del metge, sinó que molt hi fa la propaganda directa del productor al consumidor si bé en tot això qui hi surt perjudicat som els metges.

Una font d'ingressos, font importantíssima i gens despreciable i que l'amie Pla no cita, és la que hauríem de fer prevaler per demunt de tot, encara que per a recuperar-la haguéssim d'utilitzar els mitjans més coercitius: em refereixo als honoraris que tenim o tenen assignats els metges titulars que a auxiliars de la Justícia, honoraris que ens obliguen a consignar en els informes pericials i que mai, que jo sàpiga, cap metge ha percebut, encara que així no consti en el Ministeri de Gràcia i Justícia, ni en la comptabilitat de les Audiències.

Quan va constituir-se el Cos de Metges titulars d'Espanya, combatut a mort fins a destruir-lo, uns combatent-lo de bona fe, però els més, per rancúnia, ignorància i afany de lucre, després de reiterades instàncies de la Junta i com a coronament gloriós d'una lluita de titans, sostinguda amb les ombres poderosíssimes d'una força que per massa coneguda mai ningú li va veure la cara, vàrem aconseguir, si mal no recordo, desempnyant el Ministeri de Gràcia i Justícia En Romanones, que la consignació íntegra passés a la Caixa

de Previsió o Mont de Pietat dels titulars.

Amb aquella victòria vàrem atreure els llams de Júpiter i des de llavors dia darrera dia espetegaren demunt de nostre Mont de Pietat; fins que un jorn, no podent resistir la pressió de fora i la corrupció de dins, s'esberlà i anà en l'aire per sempre més.

Els vençuts d'un dia tornaren a ésser vencedors.

Aquesta contingència la cito, no per a depressim els ànims, sinó tot a l'inrevés: cal aconseguir amb una voluntat ferma que no desdiguí ni cedeixi davant de cap obstacle.

Si nostre SINDICAT, amb la força que té i més amb la que pot tenir, conseguís que les quantitats assignades a les quatre Audiències de Catalunya per a pagar els serveis dels auxiliars titulars mèdics, que no són metges forenses de nomenament, passessin íntegres al seu fons de Previsió, no fóra gens despreciable la suma que obtindria anualment per aqueix sol concepte.

A la lluita, doncs, per a aconseguir aqueix dret nostre i ben nostre. La lluita és vida; la lluita és el primer pas cap a la victòria.

10-XI-1920

Parlem de Montblanc

pel Dr. ENRIC MIAS

La lluita que el SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA, ve sostenint des de fa mesos, en la vila de Montblanc, ha pres un nou aspecte, que fa esperar un pròxim i definitiu desenllaç a favor nostre.

Passat el període àlgid, del mateix, les aigües que s'havien sortit de mare, tendeixen a voler transcórrer tranquil·les dins de nous llits, la població que tenia ganes de lluita, sembla començar a sentir cansanci, i la pau i la tranquil·litat d'esperit, comencen a renéixer, símptomes són aquests de bons auguris per a tots.

Montblanc, la vila tranquil·la i assossegada, la vila treballadora, la vila apacible de la Conca de Barbarà, ha reaccionat, i esperem que aquesta reacció, s'anirà accentuant de dia en dia i dintre de poc, s'anirà convenent de l'altesa de mires, de l'alt esperit de justícia, que han inspirat nostres actes i nostres determinacions; nosaltres que no hem volgut mai perturbar la seva tranquil·litat, no hem volgut tampoc, que els seus habitants es llençin a una lluita fratricida, no, el SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA ha procurat sempre suavitzar les discussions, apagar els recels i evitar les segones intencions, que en tota la qüestió precedent, ha actuat a plena llum meridiana, encara que s'ha vist obligat a pendre dolorosos acords en defensa pròpia. Ara, com abans, seguim les mateixes normes que des d'un principi ens imposàrem.

Nosaltres que no lluitem més que per esperit de clase, que quan convé als nostres ideals, prescindim de les persones, continuarem lluitant per al millorament moral i econòmic dels afectes a nostra comunió, no volem, no podem deixar abandonats a tots